

ԻԳ. 17, 19): Արաբները կը կոչեն զայն *եղ-Խալիլ*, բարեկամը, այսինքն Աբրահամ:

Աբրահամ Սառայի մահուան ժամանակ Եփրոնէն զնեց 400 սիկղ արծաթի այն դաշտը որ կը պարունակէր կրկին այլ մը, Մաքպելա, ընտանեկան գերեզմանի համար, և հոն թաղեց իր կինը: Յետոյ ինքը թաղուեցաւ հոն, Սառայի քով: Իսահակն ալ իր կարգին հօրը քով թաղուեցաւ, ինչպէս նաև Ռեբեկա և Լիա: Ի վերջոյ Յակոբ՝ որուն մարմինը Եգիպտոսէն բերուած և հոն թաղուած է:

Եւսեբիոսի ժամանակ, Քերրոն գիւղ մըն էր: Յունական կայսրութեան օրով, այն յարգանքը զոր Քրիստոնեաները կ'ընծայէին Աբրահամի յիշատակին, իր հին կարևորութիւնը մասամբ մը ան վերստացաւ: Պաղեստինի արաբական յաղթանակովը, ան եղաւ Իսլամի նուիրական չորս քաղաքներէն մին: 1100ին Խաչակիրները գրաւեցին զայն, և 1167ին ալ, ստացաւ Եպիսկոպոսական աթոռ, Սուրբ Աբրահամ անուամբ, զոր նոյն թուականի ժամանակագիրները կը գործածեն իբր անունը նոյն իսկ քաղաքին: 1187ին Սալաէտտին գրաւեց զայն, և այնուհետև պատմութեան մէջ դեր մը չէ ունեցած:

Քերրոնի յիշատակարանն է Մաքպելայի այրին նուիրական շրջափակը: 60.30 մէթր երկայնութեամբ և 34 մէթր լայնութեամբ շինուած է կմրոցաձև (bossage) գեղեցիկ քարերով և միջնորմով: Քարաշարերու միջին բարձրութիւնն է 1.10 մէթր և քարերու զանգուածին երկարութիւնը երբեմն կ'անցնի եօթը մէթր: Շինուած քին պատուանդանը՝ երբ կը հասնի 4.50 մէթր բարձրութեան, այսինքն շրջափակին ներքին գետնի հաւասարութեան, յատակագծի ձեւով կը վերջանայ: